VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

1969. FEBRUÁR 12., SZERDA

59. évfolyam, 35. szám

Megjelenik hétfő kivételével mindennap, hétköznap 8, vasárnap 12 oldalon.

ÁRA: 80 FILLÉR

Hazaérkezett Moszkvából Kádár János elvtárs

Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára, aki az SZKP KB meghívására baráti látogatást tett a Szovjetunióban, kedden este visszaérkezett Budapestre.

Fogadására a Nyugati Pályaudvaron megjelent Biszku Béla, Komócsin Zoltán, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai, a Központi Bizottság titkárai, Benkei András, dr. Csanádi György, a kormány tagjai, Sándor József és Gyenes András, az MSZMP KB osztályvezetői. Jelen volt F. J. Tyitov, a Szovjetunió nagykövete és a nagykövetség több tagja.

A párt első titkárának nyilatkozata szovjetunióbeli útjáról

Kádár János megérkezése után nyilatkozott látogatásáról az MTI, valamint a Magyar Rádió és Televízió munkatársainak.

— Egyes külföldi sajtókommentátorok részéről sok misztifikáció volt utazásom körül. Titokról azonban szó sincs. Aki ismeri a magyar—szovjet viszonyt, s egyáltalán államközi kapcsolatainkat, nagyon jól tudja, hogy azoknak nagyon sokféle formájuk van. A találkozók különböző módokon — ahogy mondani szokták: különböző szinteken — és különböző célzattal bonyolódnak le. Gyakorlatunkban bevált és ismétlődő módszer, hogy időszakonként ilyen nem hivatalos, baráti látogatásra is sor kerül. Ahogy én sem először utaztam a Szovjetunióba ily módon, ugyanúgy korábban Magyarországon is üdvözölhettük Brezsnyev elvtársat és más szovjet vezetőket. Most a Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága, személy szerint Brezsnyev elvtárs hívott meg rövid baráti látogatásra. A meghívásért köszönetet mondtam és éltem is az alkalommal.

Az ilyen látogatás — a meghívás szerint — rövid pihenőre szól. Mi azonban, ha már együtt vagyunk — olyan a beosztásunk és a munkakörünk —, bizony komoly dolgokról is szót ejtünk. Röviden szólva: ahogy a hivatalos közleményben is említettük, érintettük a két ország helyzetét. Jómagam nagyon rövid voltam, elmondtam a szovjet elvtársaknak, hogy Magyarországon az ismert módon élünk, dolgozunk, s rendben folytatjuk szocialista építőmunkánkat.

— Mi viszont tájékoztatást kaptunk a Szovjetunió jelenlegi belső kérdéseiről. Ennek lényege az volt — s engem legjobban ez ragadott meg —, hogy a szovjet társadalom most nagyon komolyan törekszik arra, hogy az ötéves tervet határidő előtt teljesítse s ily módon ünnepelje meg Lenin születésének 100. évfordulóját. Már útközben is nagyon sok szép felajánlásról hallottam, s a szovjet vezetők tájékoztattak e mozgalom jelentősebb mozzanatairól. Mindez lelkesedéssel és örömmel tölt el. Szívből minden jót, fejlődést kívánunk a szovjet népnek, mert tudjuk, hogy a Szovjetunió erőteljes, lendületes fejlődése nemzetközileg is óriási jelentőségű.

— Aránylag röviden, de foglalkoztunk kétoldalú kapcsolataink kérdéseivel is. Részletesen azért nem kellett foglalkoznunk velük, mert kapcsolataink — a párt és állami kapcsolatokban, a gazdasági és kulturális együttműködésben, a lakosság turistautazásai, a baráti vonatok, a testvérvárosok mozgalma révén — egészségesen fejlődnek, s ezt ezúttal is örömmel állapítottuk meg. Mindkét részről ezúttal is kifejezésre juttattuk azt a törekvést és óhajt, hogy kapcsolatainkat továbbfejlesszük és bővítsük.

— Senki sem csodálkozhat azon, hogy a jelenlegi viszonyok között beszélgetéseink nagyobb részét azoknak a nemzetközi kérdéseknek szenteltük, amelyek a jelenleg mind a Szovjetunió Kommunista Pártját és kormányát, mind a mi pártunkat és kormányunkat foglalkoztatják.

— Azzal sem árulok el titkot, hogy ezek sorában elsősorban a szocialista országok, a kommunista és munkáspártok egységtörekvéseire vonatkozó kérdéseket érintettük. Így foglalkoztunk a Varsói Szerződés szervezete jelenleg időszerű fejlesztésének, erősítésének kérdésével, a KGST-országok gazdasági együttműködésének aktuális kérdéseivel, valamint a kommunista és munkáspártok lehetséges és szükségszerű kapcsolatainak kérdéseivel.

— Mindhárom nagy fontosságú kérdés kapcsán megállapítottuk, hogy az egység erősítése szükséges, az nagy nemzetközi céljainkat szolgálja és lehetséges is, mert a jelenlegi körülmények erre viszonylag kedvezők. Megállapítottuk azt is, hogy az óhaj és a törekvés e területen szovjet részről és a mi részünkről teljesen találkozik, s összehangoltan és egységes alapon tudunk fellépni és munkálkodni ezekért a célokért.

— Természetesen azokat a nemzetközi kérdéseket is érintettük, amelyek ezen túlmenően jelenleg minden szocialista országot, valójában minden felelős kormányt foglalkoztatnak. Így tárgyaltunk a vietnami háború, a közelkeleti feszültség, s nem utolsósorban az európai biztonság kérdéséről. Úgy ítéltük meg: lehetséges, szükséges és helyes a szocialista és békeszerető erők még fokozottabban összehangolt fellépését szorgalmazni azzal a céllal, hogy a feszültségek csökkenjenek, a konfliktusok megoldást nyerjenek, mégpedig a mi értelmezésünk szerinti igazság következményeinek megfelelően, tehát a népek önrendelkezési jogának, szabadságtörekvéseinek megfelelően. Mindez nemcsak a kommunista mozgalom és a szocialista országok népeinek érdekét, hanem az egész emberiség érdekét is szolgálja.

— Ezúttal is szeretném kifejezésre juttatni, hogy mélyen meghatott az a szívélyes, baráti vendégszeretet, amivel a Szovjetunióban a legfelsőbb szervek, s az egyszerű emberek részéről ezen az úton is találkoztam. Elmondtam a szovjet elvtársaknak, mindezt mi is szeretnénk viszonozni, s nagyon szívesen látnánk a szovjet testvérpárt, állam és nép képviselőit nem hivatalosan is, hivatalosan is Magyarországon. Ők ezt szívesen is fogadták — mondta befejezésül Kádár János. (MTI)

Nixon válasza a szovjet vezetőknek

Richard Nixon amerikai elnök válaszolt Nyikolaj Podgornijnak, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnöksége elnökének és Alekszej Kosziginnek, a Szovjetunió Minisztertanácsa elnökének hozzáintézett táviratára.

— Köszönöm hivatalba lépésem alkalmából hozzám intézett baráti üdvözletüket. Országaink nagy felelősséget viselnek azért, hogy a világ valamennyi országával együtt fáradozzanak az egész emberiség javát szolgáló valódi és tartós béke megteremtésén. Kormányom ünnepélyesen kötelezte magát, hogy minden erejével és energiájával e feladat megoldására törekszik.

— Miközben az elkövetkező években a békére fogunk törekedni, egyszersmind határozzuk el, hogy az együttműködés és a kölcsönös megbecsülés légkörében szabadon és nyíltan kicseréljük nézeteinket — írja válaszában Nixon elnök. (MTI)

Koszigin fogadta Le Duc Thó-t

Alekszej Koszigin szovjet miniszterelnök kedden fogadta Le Duc Thót, a Vietnami Dolgozók Pártja PB tagját, a KB titkárát, a párizsi négyhatalmi tárgyalásokon részt vevő VDK-delegáció vezetőjének külön tanácsadóját, aki útban hazája felé Moszkvában tartózkodik.

Megépül a Barátság 2. kőolajvezeték

Egymilliárdos beruházás 1972-ben már olajat szállít

A Gazdasági Bizottság jóváhagyta a Barátság 2. kőolajvezeték beruházási javaslatát, s ezzel nagyjelentőségű intézkedést tett energiastruktúránk átalakítására. Ahhoz ugyanis, hogy a szénhidrogének aránya az energiahordozók között 1975-ben az 50—55 százalékot, 1980-ban pedig a 60—65 százalékot érje el, a hazai olaj és földgáz kitermelésének fokozásán kívül erőteljesen növelni kell nyersolaj-behozatalunkat is.

A Barátság 1. vezetéknek, amely Csehszlovákián át szállítja hozzánk a szovjet olajat, évi átbocsátóképessége jelenleg 2,5 millió tonna. Amikor azonban az idén, június 30-án működésbe lép majd Gödöllőn a 40 millió forintos beruházással létesülő szivattyúállomás, az olaj gyorsabb áramlása révén ez a teljesítőképesség 1,5 millió tonnára növekszik. De a tervezett fejlődés ezt a kapacitást is túlnövi, elkerülhetetlen egy másik vezeték építése, és ez lesz a Barátság 2.

Ez a 600 milliméter átmérőjű vezeték a szovjet határtól Polgáron keresztül, Hatvan érintésével a százhalombattai finomítóig csaknem 300 kilométeres úton évente 10 millió tonna olajat bír majd szállítani. A szovjet határ közelében átemelő szivattyút létesítenek, amely képes lesz átnyomni az olajat a hosszú úton, egészen Százhalombattáig, ahol viszont az érkező szállítmányok fogadásához kibővítik a tartályparkot.

A munka arányaira jellemző, hogy a vezetéképítéshez mintegy 45 000 tonna csövet kell felhasználni. Ebből kereken 36 000 tonna spirálhegesztett acélcső előállítása a magyar ipar feladata lesz, és csak 9000 tonna melegen hengerelt acélcsövet hozunk be külföldről.

A vezeték magyar szakaszának terveit a Kőolaj- és Gázipari Tervező Vállalat szakemberei készítik. A beruházási program a magyar szakaszra június 30-ig elkészül, és a beruházást, amelynek költségelőirányzata valamivel meghaladja az egymilliárd forintot, a jövő évben megkezdik, 1972 végére pedig a Barátság 2-n megindulhat az olaj. Kezdetben előreláthatólag nem kell igénybe venni teljes, 10 millió tonnás kapacitást: ennek kihasználása évről évre, az igények növekedésével párhuzamosan fokozódik majd. (MTI)

A második óriás

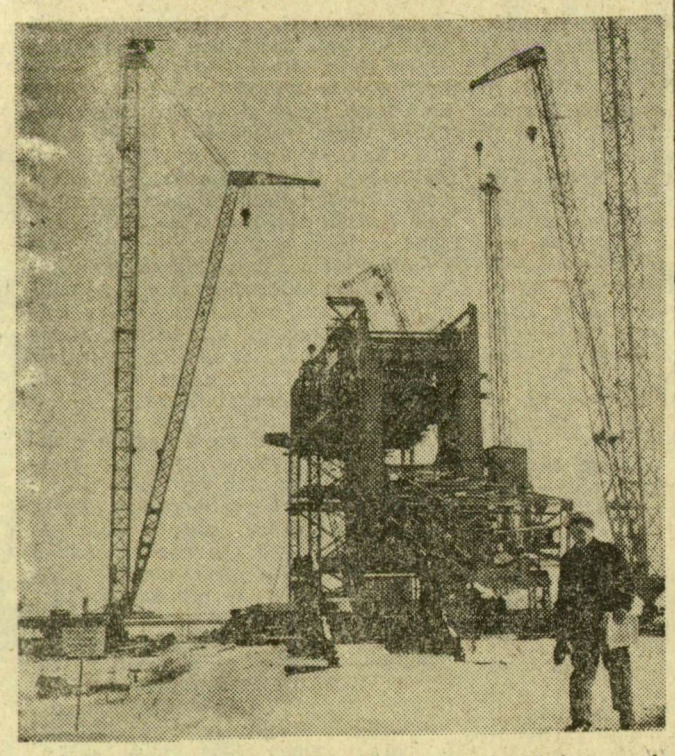

A Mátra aljában Gyöngyösvisontán találhatók az ország leghatalmasabb gépóriásai. A Gagarin Hőerőmű fűtőanyagellátását biztosítják majd ezek az óriás gépek, melyek a Thorez külszini fejtésen dolgoznak. A szerelőtéren már kezd kialakulni a második SRs—1200-as marótárcsás kotrógép, amellyel óránként 1800 köbméter földet, illetve a későbbiek folyamán lignitet termelnek majd ki. Képünkön: épül a marótárcsás kotrógép.

Tartalmi változásokat kérnek a brigádmozgalom vezetői

Tíz évvel ezelőtt bontakozott ki hazánkban a munkaverseny minőségileg új formája: a szocialista brigádmozgalom. A munkás kollektívák vezetői készülnek a III. országos konferenciára, amelyet — mint jelentettük — áprilisban rendeznek meg Budapesten. A MÁV Szegedi Igazgatóságának területén mintegy 15—17 ezer ember dolgozik és soraikban 764 brigád versenyez a szocialista címért. E kollektívák körülbelül 8 ezer vasútas dolgozót tömörítenek egységbe. Tegnap, kedden délelőtt Szegeden, a Petőfi Sándor művelődési otthon nagytermében tanácskoztak a brigádvezetők, hogy számot adjanak a mozgalom évtizedes tapasztalatairól, és megválasszák küldötteiket a vasutas brigádvezetők országos konferenciájára. A találkozón részt vett *Berta* István, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának munkatársa is.

A brigádvezetők tanácskozását *Acsai* Mihály, a vasutas-szakszervezet területi bizottságának titkára nyitotta meg, majd *Elek* György, a MÁV Szegedi Igazgatóságának helyettes vezetője tartott vitaindító előadást. Elmondta, hogy a szocialista címért küzdő brigádmozgalom tíz évvel ezelőtt bontakozott ki, s ebben a versenyben a vasutas dolgozók mindig az élen jártak. A szegedi igazgatóság területén 764 brigád már elnyerte a cím valamely fokozatát. Oklevelet szerzett 222 kollektíva, jelvényt 152 brigád, a zöld koszorús jelvényt pedig 285 brigád nyerte el.

A népszerű versenyben 105 brigád a bronz, 46 az ezüst és 4 az arany plakettet érdemelte ki. Elmondta az igazgatóság helyettes vezetője, hogy a vasút legkitűnőbb dolgozói a szocialista brigádok soraiból kerülnek ki, rájuk mindig számíthatnak a gazdasági vezetők. A magyar államvasútaknál arra törekednek, hogy az új gazdasági mechanizmus körülményei között javítsák a munkájukat, eredményesen dolgozzanak. Az új közlekedési koncepció végrehajtása komoly feladatokat hárít a szegedi igazgatóság minden dolgozójára: körzeti állomásokat hoznak létre, felújítják a vasúti pályákat és a kocsiparkot.

Kitűnt a beszámolóból, hogy a magyar vasutak az elmúlt öt esztendőben többet fejlődtek, mint a megelőző harminc esztendőben. S ez a fejlődés nem választható el a szocialista munkaverseny segítő erejétől. Az igazgatóság megbecsüli a jól dolgozó munkásokat: egyharmaduknál máris sikerült a munkaidőt rövidíteni, az elmúlt időszakban pedig 10 millió forintot osztottak ki jutalomként a szocialista brigádok tagjai között. Ezer vasutas kapott a szegedi területen kiváló dolgozó címet, illetve valamilyen kitüntetést. Harminc brigádvezetőt tavaly jutalomüdülésre küldtek el a Szovjetunióba, illetve az NDK-ba.

A vitaindító előadásban elemezték a szocialista brigádmozgalom tapasztalatait is. Általános vélemény, hogy a tartalom változtatásokat igényel, elsősorban a formális vonásokat kell elkerülni. Nem tartják célszerűnek, hogy csupán a számszerű növekedés határozza meg a mozgalom minőségét.

A tartalmas vita után harminc küldöttet, választottak a vasutas brigádvezetők országos konferenciájára. Itt kijelölik a tíz fő csoportjukat a szocialista brigádvezetők III. országos tanácskozására.